

**WHOA: Alle in het 1^e kwartaal van
2021 gepubliceerde rechterlijke
uitspraken gebundeld**

Op 1 januari 2021 is de Wet Homologatie Onderhands Akkoord (“WHOA”) in werking getreden. Het eerste kwartaal na inwerkingtreding zijn 17 rechterlijke uitspraken met betrekking tot de WHOA gepubliceerd. Het insolventieteam van Ploum bestaande uit Vincent Terlouw, Suzanne van Aalst en Boaz van Honk houdt de ontwikkelingen nauwlettend in de gaten.

In deze door [Suzanne van Aalst](#) opgestelde bijdrage zal de essentie van deze uitspraken worden behandeld. De volgende onderwerpen komen daarbij aan bod:

- doel van en voorwaarde voor toepassing van de WHOA
- de start van een WHOA procedure
- afkoelingsperiode en opheffing van beslag
- herstructureringsdeskundige
- klassenindeling
- algemene weigeringsgronden
- oplossing voor de “vergeten” schuldeiser
- 1e gehomologeerde akkoord en effect op ingestelde vordering
- vragen?

Doel van en voorwaarde voor toepassing van de WHOA

Een WHOA-akkoord kan twee doelen dienen.

1) Allereerst heeft het tot doel reorganisatie van de problematische schuldenlast mogelijk te maken voor ondernemingen met rendabele bedrijfsactiviteiten buiten een formele insolventieprocedure.

Belangrijke voorwaarde voor toepassing van de WHOA is dat sprake is van de toestand waarin het redelijkerwijs aannemelijk is dat de schuldenaar met het betalen van zijn schulden niet zal kunnen voortgaan. Dit komt er kort gezegd op neer dat de schuldenaar nog in staat is om zijn lopende verplichtingen te voldoen, maar tegelijkertijd voorziet dat er geen realistisch perspectief bestaat om een toekomstige insolventie af te wenden, als haar schulden niet worden gereorganiseerd.

2) In de tweede plaats kan met een WHOA-akkoord een gecontroleerde afwikkeling van de onderneming plaatsvinden. De WHOA kan in die situatie worden toegepast als met een gecontroleerde afwikkeling van de bedrijfsvoering door middel van een akkoord buiten faillissement een beter resultaat behaald kan worden dan met een afwikkeling in faillissement.

Hiertoe kunnen tegenstemmende schuldeisers en aandeelhouders onder bepaalde voorwaarden tegen hun wil worden gebonden aan een dwangakkoord. Na homologatie door de rechter van het akkoord worden alle betrokken schuldeisers en aandeelhouders eraan gebonden.

De start van een WHOA procedure

De schuldenaar start het WHOA-traject door het (kosteloos) deponeren van een [startverklaring](#) bij de griffie van de rechtbank. Hierin geeft de schuldenaar aan dat hij is begonnen met de voorbereiding van een akkoord. Zodra de startverklaring is gedeponerd, kan de schuldenaar gebruik maken van bepaalde voorzieningen, zoals het (laten) afkondigen van een afkoelingsperiode. De schuldenaar kan de rechtbank ook verzoeken om een herstructureringsdeskundige aan te wijzen. Vanuit een onafhankelijke positie kan de herstructureringsdeskundige de belangen van de schuldenaar en de schuldeisers behartigen. Omdat de schuldeisers er dan vanuit kunnen gaan dat ook goed naar hun belangen wordt gekeken, zal aanwijzing van een herstructureringsdeskundige hoogstwaarschijnlijk de kans op een succesvol akkoord vergroten. Hieronder komen de afkoelingsperiode en herstructureringsdeskundige uitgebreid aan bod.

Afkoelingsperiode en opheffing beslag

De schuldenaar die een akkoord ingevolge de WHOA wenst aan te bieden aan (een gedeelte van) haar schuldeisers heeft meestal al te kampen met financiële problemen en de gevolgen daarvan, zoals beslagleggingen en opeising van goederen. Dat is problematisch voor het onderzoeken van de mogelijkheden en de voorbereiding van een akkoord. Daarom kan op verzoek van de schuldenaar door de rechtbank een afkoelingsperiode worden afgekondigd. Het verzoek kan aan de rechtbank worden gedaan, als

- de schuldenaar de startverklaring heeft gedeponerd en
- een akkoord heeft aangeboden, of
- toezegt dat hij binnen twee maanden een akkoord zal aanbieden.

Daarnaast kan een afkoelingsperiode worden verzocht als een herstructureringsdeskundige is aangewezen. Het verzoek kan dan zowel door de herstructureringsdeskundige of schuldenaar worden gedaan. Overigens dient het verzoek tot het afkondigen van een afkoelingsperiode te worden ingediend door een advocaat.

De rechtbank toetst voornoemde vereisten strikt. Wanneer aan voornoemde vereisten niet is voldaan dan heeft dat *niet-ontvankelijkheid* van de schuldenaar tot gevolg. Zo stelde [Rechtbank Noord-Nederland in haar uitspraak van 29 januari 2021](#) vast dat ten tijde van de behandeling van het verzoek tot het afkondigen van een afkoelingsperiode geen herstructureringsdeskundige was aangewezen, nog geen akkoord was aangeboden en dat niet expliciet was toegezegd dat binnen een termijn van ten hoogste twee maanden een dergelijk akkoord zou worden aangeboden. De schuldenaren werden niet-ontvankelijk bevonden.

De rechter wijst het verzoek tot het afkondigen van een afkoelingsperiode toe als

a) de afkoelingsperiode noodzakelijk is om de onderneming voort te zetten;

Hiervan zal over het algemeen sprake zijn wanneer concrete aanwijzingen bestaan dat schuldeisers voornemens zijn om verhaal te nemen op voor de continuering van de onderneming noodzakelijke (bedrijfs)activa (ingeval van eigendom) of deze op te eisen (ingeval van bijvoorbeeld lease en huur).

In de zaak van [Rechtbank Gelderland van 4 maart 2021](#) had de verhuurder ontruiming verzocht van de bedrijfsruimte waar de schuldenaar haar bedrijfsactiviteiten exploiteerde. Daarnaast bestond het risico dat de geleasede printers zouden worden teruggenomen.

Voor voortzetting van de activiteiten van de schuldenaar was noodzakelijk dat zij de bedrijfsruimte kon blijven gebruiken en de geleasede printers kon gebruiken; haar belangrijkste bedrijfsactiviteit was immers het leveren van drukwerk. De rechtbank oordeelde dan ook dat de afkoelingsperiode noodzakelijk was om de onderneming te kunnen voortzetten.

Zo oordeelde ook [Rechtbank Gelderland in haar uitspraak van 21 januari 2021](#) dat de afkoelingsperiode noodzakelijk was om de onderneming te kunnen voortzetten omdat i) een schuldeiser had gedreigd om het faillissement van de schuldenaar aan te vragen en ii) aannemelijk was dat een (andere) schuldeiser met zijn (op korte termijn te verkrijgen) executoriale titel zou overgaan tot verkoop van de beslagen zaken waardoor de schuldenaar haar bedrijfsvoering niet zou kunnen voortzetten. Dan zou het akkoord hoogstwaarschijnlijk geen doorgang kunnen vinden. Voorwaarde voor de (noodzakelijke) financiering van het akkoord was immers dat het bedrijf na homologatie kon worden voortgezet.

b) de afkoelingsperiode in het belang is van de schuldeisers; en

Bij de beoordeling van dit vereiste zal de rechtbank onder meer bezien of met een akkoord een hogere uitkering aan de schuldeisers zal kunnen plaatsvinden dan ingeval van een faillissement en of het faillissement zonder totstandkoming van een akkoord onafwendbaar zal zijn.

[Rechtbank Den Haag oordeelde in haar uitspraak van 15 januari 2021](#) dat daarvan sprake was. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat de schuldenaar heeft aangevoerd dat zijn activa met name bestaan uit bedrijfsinventaris en voorraad en dat deze zijn getaxeerd op een liquidatiewaarde van EUR 13.585,--. Niet onaannemelijk is dat dergelijke

bedragen in een faillissementssituatie geheel of grotendeels zullen opgaan aan faillissementskosten en het salaris van de curator. Dit terwijl middels het afkondigen van een afkoelingsperiode de onderneming kan worden voortgezet (hetgeen overigens voorwaarde is voor de financier om financiering ten behoeve van het akkoord te verstrekken) en een akkoord kan worden aangeboden op basis waarvan de preferente schuldeisers 45% en de concurrente schuldeisers 22,5% van hun vordering zal worden aangeboden. Dat is mitsdien meer dan de schuldeisers naar verwachting in faillissement zouden krijgen (niets).

[Rechtbank Gelderland realiseert zich in haar uitspraak van 4 maart 2021](#) wel dat vereffening van het vermogen van de schuldenaar in faillissement, niet zonder meer betekent dat slechts de liquidatiewaarde van de losse activa te gelde kan worden gemaakt. Wellicht kan vanuit faillissement een doorstart worden gemaakt, waarbij mogelijk goodwill wordt gerealiseerd en ook de werkgelegenheid behouden wordt. Het voordeel echter van de gezamenlijke schuldeisers bij een herstructurering boven een faillissement is daarom in de eerste plaats gelegen in de nieuwe investering en de operationele herstructurering die de schuldenaar voor ogen heeft, welke niet zullen plaatsvinden bij het alternatief van het faillissement. Daarnaast speelt een rol dat volgens de schuldenaar bij faillissement een aantal klanten zal vertrekken, wat betekent dat in ieder geval in zoverre de goodwill alsdan niet kan worden gerealiseerd.

c) de schuldeisers niet wezenlijk in hun belangen worden geschaad.

In de zaak van [Rechtbank Den Haag van 15 januari 2021](#) verzocht de schuldenaar niet alleen afkondiging van een afkoelingsperiode, maar ook **opheffing** van door schuldeisers gelegde **beslagen** op de voorraad en inventaris. Naar het oordeel van de rechtbank werden de beslagleggers weliswaar geraakt door de opheffing van de beslagen, maar niet

zodanig dat sprake is van “wezenlijk” schaden van hun belangen, nu de inventaris de komende periode slechts beperkt zal worden gebruikt en daardoor niet wezenlijk in waarde zal dalen. Als de schuldenaar niet over de beslagen inventaris en voorraad zou kunnen beschikken, zou het lastig worden om de onderneming voort te zetten en zal daarmee de kans op het verkrijgen van financiering voor het akkoord dalen hetgeen zou kunnen leiden tot een spoedig faillissement waarin (ook) de beslagleggers niets zullen ontvangen. *Omdat het niet altijd zonder meer voor de hand zal liggen dat de beslaglegger niet in zijn belangen zal worden geschaad – de mogelijkheid bestaat immers dat de beslaglegger op korte termijn (dus vóórdat het faillissement wordt uitgesproken) verhaal zal nemen – zal de schuldenaar er goed aan doen om in het verzoekschrift te onderbouwen waarom de belangen van de beslaglegger bij toewijzing van de afkoelingsperiode niet “wezenlijk” zullen worden geschaad.*

De rechter kan het verzoek tot het afkondigen van een afkoelingsperiode ook toewijzen met een **beperking**. [Rechtbank Gelderland kondigde in haar uitspraak van 21 januari 2021](#) een afkoelingsperiode af met de beperking dat de pandhouder, met een openbaar pandrecht op een vordering, zich niettemin op basis van haar pandrecht kan verhalen. De rechtbank legt daarbij verband met de situatie in faillissement; in dat geval kan de pandhouder zich ook op de afspraken in de pandakte beroepen.

Let op dat de rechtbank voldoende geïnformeerd wenst te worden. [Rechtbank Gelderland treft in haar uitspraak van 21 januari 2021](#) onder het gelijktijdig toewijzen van de afkoelingsperiode een aantal **voorzieningen** omdat de schuldenaar, hoewel voldoende onderbouwd is dat aanbieding van een akkoord mogelijk is, “nog weinig concreet is in haar plannen voor reorganisatie”. Deze voorzieningen bestaan er dan ook in dat de schuldenaar binnen één maand na de afkondiging van de

afkoelingsperiode de rechtbank moet informeren over de (voorbereidingen van) de akkoordprocedure. Dit dient te gebeuren door middel van een schriftelijk verslag waaruit ten minste moet blijken welke acties de schuldenaar heeft ondernomen om tot een akkoord te komen, in hoeverre is voldaan aan de vereisten die de wet stelt aan het indienen van een akkoord en wanneer een akkoord aan de schuldeisers zal worden voorgelegd. Daarnaast wenst de rechtbank bij dit volgende informatiemoment een concreter plan met zicht op financiering van het akkoord te zien en een lijst van in het akkoord betrokken schuldeisers met vermelding van de vorderingen van die schuldeisers.

Overigens kan een afkoelingsperiode ook worden afgekondigd voor **gecontroleerde afwikkeling** van de onderneming. In de zaak van [Rechtbank Amsterdam van 15 januari 2021](#) had de schuldenaar de rechtbank verzocht om een afkoelingsperiode af te kondigen voor gecontroleerde afwikkeling van de onderneming. Een werknemer heeft hiertegen verweer gevoerd en aangevoerd dat niet zou zijn voldaan aan de vereisten voor toewijzing van de afkoelingsperiode. De afkoelingsperiode zou volgens de werknemer niet noodzakelijk zijn voor de voortzetting van de onderneming, daar geen sprake was van een voor voortzetting vatbare onderneming. De rechtbank is echter van oordeel dat onder de noodzaak om de onderneming te kunnen blijven voortzetten ook moet worden verstaan voortzetting van de onderneming in het kader van een gecontroleerde afwikkeling (en niet enkel dat de onderneming na de reorganisatie moet worden voortgezet).

Herstructureringsdeskundige

Zowel de schuldenaar als iedere schuldeiser, aandeelhouder, de ondernemingsraad en de personeelsvertegenwoordiging kunnen de rechter verzoeken een herstructureringsdeskundige aan te wijzen. In het verzoekschrift dienen *twee of drie namen van mogelijk te benoemen herstructureringsdeskundigen* worden vermeld, voorzien van offertes voor de kosten. Slechts als alle bij het verzoek betrokken partijen het eens zijn, kan met het noemen van één herstructureringsdeskundige worden volstaan. Voor het indienen van een dergelijk verzoek is een advocaat niet nodig.

De herstructureringsdeskundige moet iemand zijn die beschikt over financiële kennis en kennis op het terrein van het insolventierecht. Daarnaast dient hij ervaring te hebben met herstructureringen van schulden bij ondernemingen. Uit de uitspraak van [Rechtbank Den Haag van 5 maart 2021](#) blijkt dat de verzoeker deze aspecten ten aanzien van de voorgedragen herstructureringsdeskundigen nader dient toe te lichten.

Door de rechter wordt het verzoek om een herstructureringsdeskundige aan te wijzen, toegewezen mits de schuldenaar nog in staat is om zijn lopende verplichtingen te voldoen, maar tegelijkertijd voorziet dat er geen realistisch perspectief bestaat om een toekomstige insolventie af te wenden, als haar schulden niet worden gereorganiseerd. De rechter zal voorts bepalen wie tot herstructureringsdeskundige zal worden aangewezen. Daarbij beoordeelt de rechter of de voorgedragen herstructureringsdeskundige(n) hun taak **doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk** kunnen uitvoeren. Daarom is het ook van belang dat in het verzoekschrift niet slechts één, maar twee of drie herstructureringsdeskundigen worden voorgedragen.

Niettemin werd in de zaak van [Rechtbank Noord-Nederland van 26 januari 2021](#) door de schuldenaar verzocht om *één bepaalde herstructureringsdeskundige aan te wijzen* als herstructureringsdeskundige en *wijst de rechtbank dit verzoek toe*. In eerste instantie had de rechtbank bij de beoordeling of de herstructureringsdeskundige zijn taak doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk zou kunnen uitvoeren haar twijfels doordat bleek dat voorafgaand aan de verzochte aanwijzing reeds contact was geweest tussen de schuldenaar en de herstructureringsdeskundige: het verzoekschrift om de betreffende herstructureringsdeskundige aan te wijzen was, hoewel ondertekend door de procesadvocaat van de schuldenaar, tezamen met de startverklaring feitelijk door de herstructureringsdeskundige zelf bij de rechtbank ingediend. De toelichtingen op de startverklaring en het verzoek waren afgedrukt op briefpapier van de herstructureringsdeskundige. Na verkregen toelichting van de herstructureringsdeskundige heeft de rechtbank toch geoordeeld dat de herstructureringsdeskundige zijn taak onafhankelijk en onpartijdig kan uitvoeren. Overwegingen daarbij zijn:

- dat de betrokkenheid van de herstructureringsdeskundige niet verder is gegaan dan het in kaart brengen van de situatie ten einde tot een offerte te kunnen komen,
- dat de schuldenaar door een van zijn schuldeisers naar de herstructureringsdeskundige is verwezen en de herstructureringsdeskundige in die zin niet zozeer als een gemachtigde of opdrachtnemer van de schuldenaar kan worden gezien,
- dat voor de werkzaamheden tot dusver geen kosten in rekening zijn gebracht en
- dat het reorganisatieplan met exploitatiebegroting dat ten grondslag ligt aan het voornemen van de schuldenaar om een akkoord aan te bieden, is opgesteld door de schuldenaar en de

belastingadviseur vóórdat de herstructureringsdeskundige is aangezocht voor de offerte.

In de zaak van [Rechtbank Noord-Nederland van 29 januari 2021](#) werd het *verzoek tot aanwijzing van één specifieke herstructureringsdeskundige* door de rechtbank *afgewezen*. Anders dan de schuldenaar stelt, is de rechtbank van oordeel dat de herstructureringsdeskundige vóór de aanwijzing nog géén bemoeienis mag hebben gehad met de herstructurering en reeds vóór de aanwijzing door de rechtbank dient te worden beoordeeld of hij zijn taak doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk zal kunnen uitvoeren. Verder is de rechtbank van oordeel dat de voorgedragen onvoldoende vrij staat; gebleken is dat voorafgaand aan de verzochte aanwijzing reeds contact is geweest tussen de schuldenaars en de voorgedragen herstructureringsdeskundige dat verder lijkt te gaan dan noodzakelijk is om tot een offerte te kunnen komen:

- het verzoekschrift om de herstructureringsdeskundige aan te wijzen alsmede de toelichting daarop zijn afgedrukt op
- briefpapier van de herstructureringsdeskundige,
- er is door de herstructureringsdeskundige reeds een verzoekschrift tot het gelasten van een afkoelingsperiode opgesteld voor de schuldenaren, en
- de herstructureringsdeskundige is reeds aanwezig geweest bij een overleg met partijen.

Wanneer in het verzoekschrift *2 of meer herstructureringsdeskundigen worden voorgedragen* dan kijkt de rechtbank wie het meest geschikt is gelet op de voorgelegde casus. Zo voldeden beide voorgedragen herstructureringsdeskundigen in de zaak van [Rechtbank Noord-Nederland van 17 februari 2021](#) aan de vereisten dat zij hun taak doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk konden uitvoeren. Daarnaast beschikten beide herstructureringsdeskundigen over de ervaring en competenties

die voor de specifieke casus van belang leken, en gingen beide offertes uit van een geschatte tijdsbesteding van 40 uur tegen nagenoeg hetzelfde tarief. De rechtbank heeft uiteindelijk de *afstand* van de kantoorlocaties tot de onderneming van de herstructureringsdeskundigen de doorslag laten geven.

In haar uitspraak van [5 maart 2021 oordeelt Rechtbank Den Haag](#) – ten overvloede omdat de schuldenaar niet aannemelijk had gemaakt dat zij nog in staat was haar lopende verplichtingen te voldoen – dat de primair voorgedragen herstructureringsdeskundige niet vrij staat omdat

- deze de schuldenaar drie maanden vóór de behandeling van het verzoek nog ter zijde had gestaan om een dreigende
- woningontruiming af te wenden en
- in het verzoekschrift als de adviseur van de schuldenaar wordt aangemerkt.

Klassenindeling

De aanbieder van het akkoord is vrij om te bepalen wie hij aan het akkoord wenst te binden en hoe hij het akkoord inricht. Met de WHOA is het mogelijk om een akkoord aan te bieden aan bepaalde schuldeisers of aandeelhouders. Enkel de schuldeisers en aandeelhouders die in een klasse zijn ingedeeld, zullen worden gebonden aan het akkoord. Op deze manier kunnen bepaalde schuldeisers van het akkoord worden uitgesloten. Dat betekent dat de schuldenaar ervoor kan kiezen het akkoord enkel aan te bieden aan de schuldeisers die het herstel van de onderneming belemmeren; vaak de financiers van de onderneming.

Schuldeisers en aandeelhouders dienen in elk geval in verschillende klassen te worden ingedeeld, als de rechten die zij bij een vereffening van het vermogen van de schuldenaar in faillissement hebben of de

rechten die zij op basis van het akkoord aangeboden krijgen zodanig verschillend zijn dat van een vergelijkbare positie geen sprake is. In ieder geval worden schuldeisers of aandeelhouders die in faillissement een verschillende rang zouden hebben, in verschillende klassen ingedeeld.

Ten aanzien van de schuldeisers kan worden gedacht aan verschillende klassen voor bijvoorbeeld de schuldeisers met een retentierecht, een persoonlijk zekerheidsrecht (borgstelling, garantie, hoofdelijke aansprakelijkheid) of een zakelijk zekerheidsrecht (pand- of hypotheekrecht), schuldeisers met een bijzonder voorrecht of algemeen voorrecht of schuldeisers die hebben geleverd onder eigendomsvoorbehoud. Voorts kan worden gedacht aan verschillende klassen voor bijvoorbeeld de preferente schuldeisers (het UWV en de Belastingdienst), concurrente schuldeisers, achtergestelde schuldeisers en dwangcrediteuren.

Als een bepaalde groep schuldeisers niet wordt betrokken bij het akkoord, dan betekent dit feitelijk dat de rechten van die schuldeisers op geen enkele wijze worden gewijzigd en dat de schuldenaar hun vorderingen volledig moet voldoen.

Bij twijfel kan de schuldenaar de rechtbank verzoeken duidelijkheid te geven omtrent de klassenindeling. Daarvan was sprake in de uitspraak van [Rechtbank Rotterdam van 3 maart 2021](#). In deze zaak had de schuldenaar de wens om bepaalde concurrente schuldeisers onder het akkoord een bepaald percentage van hun vordering aan te bieden en andere concurrente schuldeisers volledig te voldoen. Voor de hand ligt dan om de laatstgenoemde groep buiten het akkoord te laten. Dat mag de schuldenaar; zij is onder de WHOA immers vrij in de keuze wie zij wél en wie zij niet in het akkoord wenst te betrekken. In dat geval is geen sprake van ‘ongelijke behandeling’ of ‘klassenindeling’ tussen de schuldeisers die onder het akkoord een percentage krijgen aangeboden

en de schuldeisers die volledig worden voldaan en mitsdien buiten het akkoord dienen te worden gelaten, maar is sprake van een afwijking van de *absolute priority rule*. Afwijking van de *absolute priority rule* is enkel toelaatbaar als (1) de concurrente crediteuren die in het akkoord worden betrokken (de ‘minder bedeelde klasse’) met de vereiste meerderheid instemmen met het akkoord, en daarmee met de keuze om de concurrente crediteuren met een vordering van na de cut off date en Rabobank met de vordering uit het oogstkrediet (wel) volledig te betalen óf (2) verzoekster een redelijke grond aandraagt voor de ongelijke behandeling en de groep concurrente schuldeisers (de ‘minder bedeelde klasse’) daardoor niet in haar belangen wordt geschaad.

Lees ook deze [bijdrage](#) voor een nadere uiteenzetting van de uitspraak van Rechtbank Rotterdam van 3 maart 2021.

Algemene afwijzingsgronden

Wanneer de rechtbank vaststelt dat alle klassen hebben ingestemd met het akkoord, dient de rechtbank het verzoek tot homologatie toe te wijzen, tenzij zich één of meer van de afwijzingsgronden voordoet. De afwijzingsgronden kunnen worden onderverdeeld in algemene en aanvullende afwijzingsgronden.

De rechtbank beoordeelt *ambtshalve* de algemene afwijzingsgronden. In dat kader toetst de rechtbank

- a) of alle schuldeisers en aandeelhouders op wie het akkoord betrekking heeft, naar behoren in kennis zijn gesteld van het akkoord. Wat deze verplichting betreft staat het de schuldenaar vrij te bepalen op welke wijze hij de stemgerechtigden informeert;

- b) de gelegenheid hebben gehad om over het akkoord hun stem uit te brengen;
- c) bericht hebben gekregen van de beschikking van de rechtbank waarbij zij de terechtzitting waarop het homologatieverzoek zou worden behandeld heeft bepaald. De keuze voor de wijze van oproeping is aan verzoeker, waarbij verzoeker bij niet-verschijnen van een partij inzichtelijk zal moeten maken dat kenbaar is opgeroepen (bijvoorbeeld door overlegging van een exploit);
- d) of de informatie die in het akkoord en de bijlagen is opgenomen toereikend is;
- e) of de schuldeisers en aandeelhouders op een correcte wijze zijn onderverdeeld in klassen; en
- f) of zij voor het juiste bedrag in hun desbetreffende klasse zijn ingedeeld.

In de uitspraak van [Rechtbank Den Haag van 2 maart 2021](#) werd het verzoek tot homologatie van een akkoord afgewezen omdat de schuldenaar niet had voldaan aan de onder c) genoemde afwijzingsgrond. Uit de aan de rechtbank toegezonden stukken bleek dat de schuldenaar de stemgerechtigde schuldeisers had bericht dat het homologatieverzoek op 16 februari 2021 om 11:00 uur door de rechtbank zou worden behandeld. Echter, de rechtbank had bepaald dat de zitting zou plaatsvinden op 16 februari 2021 om 13.00 uur. De schuldenaar had de stemgerechtigde schuldeisers dus niet correct in kennis gesteld van de beschikking van de rechtbank.

Daarnaast had de schuldenaar ook niet voldaan aan de onder d) genoemde afwijzingsgrond. De schuldenaar was in zijn brief waarin hij het akkoord aan zijn schuldeisers had voorgelegd *onvolledig en*

onjuist geweest. Zo had hij in de schuldenlijst ten aanzien van een aantal schuldeisers enkel de naam van een deurwaarders- of advocatenkantoor vermeld, terwijl juist de naam van de stemgerechtigde schuldeiser diende te worden vermeld. Daarnaast bleek dat de hoogte van de vorderingen van een tweetal schuldeisers incorrect was opgenomen. Ook had hij een onjuist aantal klassen in het akkoord vermeld. Voorts had hij een – ter terechtzitting gebleken – vordering van de verhuurder onvoldoende onderbouwd betwist en was hij onduidelijk over de hoogte van een vordering van de belastingdienst die “vermoedelijk” zou verminderen, maar “wellicht” zou toenemen. Op grond van voornoemde is de rechtbank dan ook van oordeel dat de informatie die in het akkoord was opgenomen hiaten en onjuistheden bevatte. Het gaat hierbij om zodanige gebreken in de informatievoorziening dat de stemgerechtigde schuldeisers niet voldoende in staat zijn gesteld tot een afgewogen keuze te komen.

Oplissing voor de “vergeten” schuldeiser

In de uitspraak van [Rechtbank Gelderland van 10 maart 2021](#) was een (concurrente) *schuldeiser per ongeluk doch niet bewust buiten het akkoord gelaten*. De schuldenaren kwamen er na de stemming over het akkoord pas achter dat er *nóg* een schuldeiser bestond. Deze schuldeiser was dus buiten de akkoordprocedure gehouden, terwijl de stemgerechtigde (tevens concurrente) schuldeisers daarvan niet op de hoogte waren gesteld. Zoals we in de hierboven genoemde uitspraak van Rechtbank Rotterdam van 3 maart zagen, is in een dergelijk geval waarbij een groep schuldeisers van dezelfde rang in het akkoord worden betrokken, terwijl (in dit geval één) andere schuldeiser niet in het akkoord wordt betrokken, sprake van afwijking van de *absolute priority rule* hetgeen slechts onder de in die uitspraak genoemde voorwaarden toelaatbaar is. Een dergelijke situatie had uiteraard kenbaar

moeten worden gemaakt aan de in het akkoord betrokken schuldeisers alvorens zij hun stem uitbrachten ten aanzien van het akkoord. Dat zou betekenen dat de rechtbank het akkoord vanwege een algemene afwijzingsgrond, namelijk dat de informatie in het akkoord en de bijlagen toereikend dient te zijn, zou moeten afwijzen. Echter, de schuldenaren hebben het op een andere manier opgelost. Op het moment dat zij constateerden dat zij de betreffende schuldeiser niet in het akkoord hadden betrokken – weliswaar na de stemming doch vóór het verzoek tot homologatie van het akkoord – is het akkoord alsnog voorgelegd. Aan hem is hetzelfde percentage aangeboden als aan de overige concurrente schuldeisers. De schuldenaren hebben hiervoor extra geld aangetrokken boven op het bedrag dat zij de overige schuldeisers hebben aangeboden. De schuldeiser heeft alsnog ingestemd met het voorstel. De rechtbank oordeelt dat daarmee een separate overeenkomst tot stand is gekomen, die deze schuldeiser ten opzichte van de schuldenaren (wat betreft het te verhalen deel van haar vordering) in dezelfde positie brengt als de schuldeisers die zijn betrokken in het te homologeren akkoord.

Het probleem is dus niet zozeer dat een schuldeiser buiten het akkoord wordt gelaten, maar dat dit niet is medegedeeld aan de in het akkoord betrokken schuldeisers (van gelijke rang).

1e gehomologeerde akkoord en effect op ingestelde verordening

[Rechtbank Noord-Holland heeft op 19 februari 2021](#) de eerste twee akkoorden onder de WHOA gehomologeerd. Het betroffen akkoorden van Jurlights B.V. en Jurlights Holding B.V., een werkmaatschappij en een holding actief in de evenementen-branche.

Deze eerste gepubliceerde uitspraak waarin een WHOA-akkoord is gehomologeerd, laat een aantal voor de praktijk belangrijke aspecten van het akkoord zien. In de eerste plaats biedt de WHOA geen ruimte voor groepsvennootschappen om een samengesteld akkoord aan te bieden. Het akkoord kan slechts, artikel 372 Fw daargelaten, betrekking hebben op één schuldenaar. Ten tweede blijkt uit de uitspraak dat de rechter bij de beoordeling van het akkoord een actieve rol aanneemt. Zo is Jurlights meermaals om een nadere onderbouwing gevraagd. Ten derde is de Belastingdienst ook bereid in te stemmen met een akkoord en kan een akkoord ook worden gehomologeerd wanneer de Belastingdienst onder het akkoord geen dubbel percentage wordt aangeboden ten opzichte van de concurrente crediteuren. Tot slot volgt uit de uitspraak dat de akkoordprocedure snel kan verlopen; de homologatie volgde 52 dagen nadat het akkoord aan de schuldeisers werd aangeboden.

Lees ook deze [bijdrage](#) voor een nadere uiteenzetting van de uitspraak van Rechtbank Noord-Holland van 19 februari 2021.

Vóórdat Jurlights het akkoord aan haar schuldeisers aanbood, had een concurrente schuldeiser Jurlights gedagvaard en een veroordeling tot betaling van zijn vordering gevorderd. Jurlights erkende weliswaar deze vordering, maar wees de rechtbank er – na de homologatie van het akkoord – op dat de vordering van deze (tegenstemmende) schuldeiser is meegenomen in de homologatie van het door haar aangeboden akkoord. [Rechtbank Noord-Holland stelt in haar uitspraak van 10 maart 2021](#) voorop dat het vonnis van homologatie ten behoeve van de stemgerechtigde schuldeisers met onbetwiste vorderingen een voor tenuitvoerlegging vatbare titel oplevert tegen de schuldenaar voor zover de schuldeisers op basis van het akkoord een vordering krijgen tot betaling van een geldsom. Gelet op het gehomologeerde akkoord – waarin de concurrente schuldeisers 16% van hun vordering werd

aangeboden – had de schuldeiser in kwestie een voor tenuitvoerlegging vatbare titel verkregen jegens Jurlights tot betaling van 16% van zijn vordering tegen finale kwijting. De rechtbank oordeelt:

- I. dat voor het bedrag tot 16% van zijn vordering de schuldeiser geen belang meer heeft bij toewijzing; en
- II. voor het meerdere boven 16% een grondslag ontbreekt voor toewijzing daarvan gezien de finale kwijting voor het restant van de vordering.

Vragen?

Indien u vragen hebt over de (toepassing van de) WHOA neem dan [contact](#) met mij op!

Suzanne van Aalst

s.vanaalst@ploum.nl

+316 1255 6802

Ploum
Rotterdam Law Firm

 Blaak 28
3011 TA Rotterdam
The Netherlands

 +31 10 440 6440
 +31 10 436 4400

 info@ploum.nl
 www.ploum.nl